NGÀY THỨ BẢY:

ĐỨC CHÚA TRỜI THIẾT LẬP NGÀY NGHỈ

Kinh Thánh: Sáng Thế Ký 2:1-6

Câu gốc: ***Ma-thi-ơ 11:28*** Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng Ta, Ta sẽ cho các ngươi được yên nghỉ.

I. ĐỨC CHÚA TRỜI THIẾT LẬP SỰ YÊN NGHỈ TỪ BUỔI SÁNG THẾ

1. **Đức Chúa Trời hoàn tất công việc sáng tạo:** ***Sáng Thế Ký 2:1***, ***4*** Ấy vậy, trời đất và muôn vật đã dựng nên xong rồi. [C.4] Ấy là gốc tích trời và đất khi đã dựng nên, trong lúc Giê-hô-va Đức Chúa Trời dựng nên trời và đất.
   - **Đức Chúa Trời là Đấng chu cấp sự sống**:
     Sáng Thế Ký 2:5-6 Vả, lúc đó, chưa có một ***cây nhỏ*** nào mọc ngoài đồng, và cũng chưa có một ***ngọn cỏ*** nào mọc ngoài ruộng, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời chưa có cho mưa xuống trên đất, và cũng chẳng có một người nào cày cấy đất nữa. [6] Song có ***hơi nước*** dưới đất bay lên tưới khắp cùng mặt đất. ⇒ (*Đang nói đến các loại cây trồng ngoài đồng và cây cần con người canh tác, chứ không phải toàn bộ các loài thực vật vì trong* ***Sáng Thế Ký 1:11-12****,* Chúa đã tạo ra cây cối.)
2. **Ngài nghỉ vì công việc sáng tạo đã hoàn tất:** ***Sáng Thế Ký 2:2*** Ngày thứ bảy, Đức Chúa Trời làm xong các công việc Ngài đã làm, và ngày thứ bảy, Ngài nghỉ các công việc Ngài đã làm. (***Xuất Ê-díp-tô Ký 20:11a*** vì trong sáu ngày Đức Giê-hô-va đã dựng nên trời, đất, biển, và muôn vật ở trong đó, qua ngày thứ bảy thì Ngài nghỉ.)
   - **Ngài nghỉ không phải vì mệt mỏi:** ***Ê-sai 40:26, 28*** Hãy ngước mắt lên cao mà xem: Ai đã tạo những vật nầy? Ấy là Đấng khiến các cơ binh ra theo số nó, và đặt tên hết thảy; chẳng một vật nào thiếu, vì sức mạnh Ngài lớn lắm, và quyền năng Ngài rất cao.[28] Ngươi không biết sao, không nghe sao? Đức Chúa Trời hằng sống, là Đức Giê-hô-va, là Đấng đã dựng nên các đầu cùng đất, chẳng mỏi chẳng mệt; sự khôn ngoan Ngài không thể dò.
3. **Đức Chúa Trời ban phước và thánh hóa ngày thứ bảy:**
   Sáng Thế Ký 2:3 Rồi Ngài ban phước cho ngày thứ bảy, đặt là ngày thánh; vì trong ngày đó, Ngài nghỉ các công việc đã dựng nên và đã

làm xong rồi. ⇒ *Chúa khiến ngày ấy trở thành dấu hiệu của sự yên nghỉ, sự biệt riêng và phước hạnh đến từ Ngài.*

4. **Đức Chúa Trời truyền dạy dân sự giữ ngày nghỉ:** ***Xuất Ê-díp-tô Ký 20:8-10*** Hãy nhớ ngày nghỉ đặng làm nên ngày thánh; [9] Ngươi hãy làm hết công việc mình trong sáu ngày; [10] nhưng ngày thứ bảy là ngày nghỉ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi.
   - **Để biệt riêng cho sự thờ phượng và nhóm hiệp thánh:** ***Xuất Ê-díp-tô Ký 12:16*** Ngày thứ nhất, sẽ có một sự nhóm hiệp thánh; qua ngày ***thứ bảy*** các ngươi cũng sẽ có một sự nhóm hiệp thánh nữa. Trong mấy ngày đó chẳng nên làm công việc chi, chỉ lo sắm đồ ăn cho mỗi người cần ăn mà thôi.
   - **Để dưỡng sức lại:** ***Xuất Ê-díp-tô Ký 23:12b*** ngày thứ bảy hãy nghỉ, hầu cho bò và lừa ngươi được nghỉ; cùng con trai của đầy tớ gái và người ngoại bang được dưỡng sức lại.

II. CON NGƯỜI ĐÁNH MẤT SỰ YÊN NGHỈ VÌ CHẲNG TIN

1. **Dân Y-sơ-ra-ên không vào được sự yên nghỉ bởi chẳng tin:** ***Thi Thiên 106:24-25*** Tổ phụ chúng tôi khinh bỉ xứ tốt đẹp, không tin lời của Chúa, song nói lằm bằm trong trại mình, không nghe tiếng Đức Giê-hô-va. (***Thi Thiên 95:10-11*** Ấy là một dân có lòng lầm lạc, chẳng từng biết đường lối Ta; nhân đó Ta nổi giận mà thề rằng: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ Ta.) ⇒ ***Hê-bơ-rơ 4:5***
   - **Hậu quả: sa ngã trong đồng vắng và tan lạc trong các xứ:** ***Thi Thiên 106:26-27*** ⇒ *Giô-suê và Ca-lép được vào xứ hứa.*
2. **Đức Chúa Trời vẫn còn cho con người cơ hội để vào sự yên nghỉ:** ***Hê-bơ-rơ 4:6-7*** Như vậy, vì đã dành cho mấy người phải vào đó, và vì những kẻ nghe Tin Lành ấy trước nhất đã không vào đó bởi chẳng tin, [7] nên về sau lâu lắm, trong một thơ của Đa-vít, Chúa lại định một ngày nữa gọi là "**Ngày nay**," như trên kia đã dẫn rằng: Ngày nay nếu các ngươi nghe tiếng Ngài, thì chớ cứng lòng.

III. ĐỨC CHÚA JÊSUS BAN CHO SỰ YÊN NGHỈ THẬT

1. **Đức Chúa Jêsus là Đấng làm Chủ và làm trọn ý nghĩa ngày Sa-bát:** ***Ma-thi-ơ 12:8*** Con người là Chúa của ngày Sa-bát. (***Mác 2:27*** Vì loài người mà lập ngày Sa-bát, chớ chẳng phải vì ngày Sa-bát mà dựng nên loài người. ⇒ ***Cô-lô-se 2:16-17*** Vì vậy, chớ có ai đoán xét

anh em về của ăn uống, hoặc ngày lễ, hoặc ngày mặt trăng mới, hoặc ngày Sa-bát, [17] ấy đều chỉ là bóng của các việc sẽ tới, còn hình thì ở trong Đấng Christ. (*Ngày Sa-bát chỉ là hình bóng, còn sự yên nghỉ trọn vẹn và thật chỉ có trong Đấng Christ*.)

2. **Đức Chúa Jêsus mời gọi con người đến hưởng sự yên nghỉ thật:** ***Ma-thi-ơ 11:28-29*** Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng Ta, Ta sẽ cho các ngươi được yên nghỉ. [29] Ta có lòng nhu mì, khiêm nhường; nên hãy gánh lấy ách của Ta, và học theo Ta; thì linh hồn các ngươi sẽ được yên nghỉ. (***1 Phi-e-rơ 5:7*** Hãy trao mọi điều lo lắng mình cho Ngài, vì Ngài hay săn sóc anh em. ⇒ ***Ê-sai 53:5***).
3. **Bước vào sự yên nghỉ của Chúa bằng đức tin và sự vâng phục:** ***Hê-bơ-rơ 4:9-11*** Vậy thì còn lại một ngày yên nghỉ cho dân Đức Chúa Trời. [10] Vì ai vào sự yên nghỉ của Đức Chúa Trời, thì nghỉ công việc mình, cũng như Đức Chúa Trời đã nghỉ công việc của Ngài vậy. [11] Vậy, chúng ta phải gắng sức vào sự yên nghỉ đó, hầu cho không có một người nào trong chúng ta theo gương kẻ chẳng tin kia mà vấp ngã. ⇒ (*Sự yên nghỉ Chúa muốn là sống hiệp một với Đấng Christ, từ bỏ sự cậy dựa vào sức riêng, sự khôn ngoan hay công đức của mình, để hoàn toàn tin cậy công việc cứu chuộc trọn vẹn của Ngài, vâng theo Lời Chúa và để Đức Thánh Linh dẫn dắt mỗi ngày.*)

Cầu nguyện: Theo sự dạy dỗ và ứng dụng vào đời sống hằng ngày.

PHẦN ÔN TẬP

Câu học thuộc lòng: ***Ma-thi-ơ 11:28***

1. Theo ***Sáng Thế Ký 2:2***, Đức Chúa Trời làm gì trong ngày thứ bảy sau khi hoàn tất công việc sáng tạo?
2. Tại sao Đức Chúa Trời ban phước cho ngày thứ bảy? ***Sáng Thế Ký 2:3***
3. Ngày thứ bảy nhắc chúng ta điều gì về công việc sáng tạo của Đức Chúa Trời? ***Sáng Thế Ký 2:1-3***
4. Ngày yên nghỉ Chúa thiết lập có ý nghĩa gì cho đời sống thờ phượng của con dân Chúa? ***Xuất Ê-díp-tô Ký 20:8-10***
5. Sự yên nghỉ thật mà Chúa muốn con người nhận được là ở trong ai? ***Ma-thi-ơ 11:28-29***

TRẢ LỜI

1. Ngày thứ bảy, Đức Chúa Trời làm xong các công việc Ngài đã làm và Ngài nghỉ các công việc ấy.
2. Đức Chúa Trời ban phước cho ngày thứ bảy và đặt ngày ấy làm ngày thánh.
3. Ngày thứ bảy nhắc chúng ta rằng Đức Chúa Trời đã hoàn tất công việc sáng tạo cách trọn vẹn, và sự yên nghỉ đến từ công việc đã hoàn tất của Ngài.
4. Ngày yên nghỉ nhắc con dân Chúa biệt riêng thời gian cho Đức Chúa Trời, thờ phượng Ngài, nhóm hiệp thánh và nhận biết mọi phước hạnh đến từ Ngài.
5. Sự yên nghỉ thật ở trong Đức Chúa Jêsus Christ; ai mệt mỏi và gánh nặng đến cùng Ngài thì được Ngài ban cho sự yên nghỉ trong linh hồn.